

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΚΑΪΤΕΖΙΔΗΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΥΛΑΙΑΣ ΧΟΡΤΙΑΤΗ

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως οι εκλογές της 7ης Ιουλίου έδωσαν στη Νέα Δημοκρατία μια ισχυρή εντολή να κυβερνήσει την Ελλάδα. Οι πολίτες αποφάσισαν αφενός να σταματήσουν τους ιδεολογικούς πειραματισμούς των τελευταίων ετών και ταυτόχρονα να επαναφέρουν ισχυρές αυτοδύναμες κυβερνήσεις που θα έχουν συμπαγή κοινοβουλευτική πλειοψηφία και δεν θα χάνουν πολιτικό χρόνο και αποτέλεσμα παζαρεύοντας θέσεις και πολιτικές με μικρά κόμματα τα οποία φάνηκαν πολύ πρόχειρα σχεδιασμένα για να ασκήσουν διακυβέρνηση.

Ο ΣΥΡΙΖΑ επανέρχεται στην αντιπολίτευση που θα έλεγε κανείς πως είναι η φυσική του θέση, με την έννοια πως ιστορικά την άσκησε με μεγαλύτερη δεξιότητα, αν και εξίσου ανεύθυνα. Η πολύ ουσιαστική διαφορά όμως είναι πως πλέον θα την ασκεί αφού έχει κυβερνήσει. Κάθε αντιπολιτευτική του θέση θα έχει μέτρο σύγκρισης και αναφορά σε πεπραγμένα. Δεν αποκλείεται να βρεθεί και ο ίδιος μπροστά στο σύνθημα της δικής του έμπνευσης, παραφρασμένο αυτή τη φορά «ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει αριστερά». Σύνθημα που δε θα έχει ιστορικές αναφορές στο παρελθόν αλλά θα συνδέεται με την περίοδο και τα αποτελέσματα της δικής του διακυβέρνησης. Και αυτήν τη φορά δεν θα υπάρχει ούτε το πλεονέκτημα της προσδοκίας, ούτε αυτό της «πρώτης φοράς».

Είναι βέβαιο πως η απερχόμενη παράταξη θα περάσει ένα διάστημα ομφαλοσκόπησης παρά το υψηλότερο, του αναμενόμενου, ποσοστό. Θα έχει να διαχειριστεί μια ήττα, να τακτοποιήσει τις αποκλίνουσες συνιστώσες της, να αναζητήσει ένα νέο πολιτικό στίγμα, να πείσει πως είναι αριστερά και όχι «κάτι σαν αριστερά». Οι πολιτικές παρατάξεις ωριμάζουν μέσα στη δημοκρατία, η οποία τους δίνει την ευκαιρία να είναι χρήσιμες και με τον θεσμικό ρόλο της αντιπολίτευσης.

Από την άλλη πλευρά, η κατάσταση της χώρας δεν επιτρέπει θριαμβολογίες για το αποτέλεσμα. Ασφαλώς ο νέος πρωθυπουργός έχει πλήρη εικόνα των προβλημάτων που αναλαμβάνει να επιλύσει. Διαλυμένη μεσαία τάξη, αποδυναμωμένος επιχειρηματικός ιστός, προβληματικές δημοσιονομικές δεσμεύσεις, αναχρονιστικός κρατικός μηχανισμός, παιδεία σε κώμα, ανοχή στην παραβατικότητα, λεπτές ισορροπίες στην εξωτερική πολιτική. Η χώρα χρειάζεται να επιστρέψει άμεσα στην κανονικότητα, να εφαρμόσει τολμηρές αλλαγές υπέρ της κοινωνίας, να καταργήσει τα στερεότυπα της πολιτικής, να φέρει ένα νέο ήθος και ένα θεαματικό αποτέλεσμα. Το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του νέου πρωθυπουργού είναι πως κέρδισε τις εκλογές λέγοντας την αλήθεια. Κι όποιος λέει την αλήθεια δεν χρειάζεται να θυμάται τι έχει πει. Είναι όμως εξίσου σημαντικό πως η νέα θητεία θα βρει μια κοινωνία πολύ ώριμη για να αλλάξει. Είναι ίσως η μεγάλη ευκαιρία της Ελλάδας.